त्वद्विधः धर्मज्ञः पापं मित्रवधाध्यवसायरूपं आर्येण सम्यग्विवेकेन ॥ ६ ॥ इदं मित्रघातरूपं वस्तु नग्राह्यं ननिश्चेयं ॥ साधुवृत्तं साधुत्वं तेन तां पूर्वकृतां प्रीतिं अनुव र्तस्व सुग्रीवेइतिशेषः॥ पूर्ववृत्तं संगतंच सख्यंच स्मरेतिशेषः ॥ ७ ॥ कालपर्यये कालातिक्रमे व्यतीतं अतिक्रममेव कालोतिक्रांतइत्येव वक्तुमर्हसि नापरं किंचिदि त्यर्थः ॥ ८ ॥ अग्रजेन रामेण ॥ ९ ॥ भवनंप्रति जगाम संरब्धः नातितकालातिक्रमजकोपः ॥ १० ॥ कालांतकोपमं कालादिवद्भयंकरं सानुमान्मंदरइव जगामेत्यन्व

नहिवैत्वद्विधोलोकेपापमेवंसमाचरेत्॥ कोपमार्येणयोहंतिसवीरःपुरुषोत्तमः॥ ६॥ नेदमत्रत्वयाग्राह्यंसाधुवृत्तेनलक्ष्मण॥ तांप्रीति मनुवर्तस्वपूर्ववृत्तंचसंगतं॥ ७॥ सामोपहितयावाचारूक्षाणिपरिवर्जयन्॥ वक्तुमर्हसिसुग्रीवंव्यतीतंकालपर्यये॥८॥ सोग्रजेनानु शिष्टार्थोयथावत्पुरुषर्षभः॥ प्रविवेशपुरींवीरोलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ ९ ॥ ततःशुभमतिःप्राज्ञोभ्रातुःप्रियहितेरतः ॥ लक्ष्मणःप्रतिसं रब्धोजगामभवनंकपेः ॥ १० ॥ शक्रबाणासनप्रख्यंधनुःकालांतकोपमं ॥ प्रगृह्यगिरिशृंगाभंमंदरःसानुमानिव ॥ ११ ॥ यथो क्तकारीवचनमुत्तरंचैवसोत्तरं॥ बृहस्पतिसमोबुध्यामत्वारामानुजस्तदा॥ १२॥ कामक्रोधसमुत्थेनभ्रातुःक्रोधाग्निनावृतः॥ प्रभं जनइवाप्रीतःप्रययौलक्ष्मणस्ततः ॥ १३॥ सालतालाश्वकर्णांश्चतरसापातयन्बलात्॥ पर्यस्यन्गिरिकूटानिद्रुमानन्यांश्चवेगितः ॥ १४॥ शिलाश्चशकलीकुर्वन्पद्भ्यांगजइवाशुगः ॥ दूरमेकंपदंत्यक्त्वाययौकार्यवशाद्द्रुतं॥ १५॥

यः ॥ ११ ॥ यथोक्तकारी रामस्येतिशे षः ॥ वचनं सुग्रीवंप्रतिस्वेनवक्तव्यं उत्तरं तदुपरि सुग्रीवेणवक्तव्यं सोत्तरं तदुपरिस्ववक्तव्योत्तरसहितं मत्वा आलोच्य ॥ १२ ॥ भ्रातूरामस्य यः कामोमनोरथस्तज्जन्यो यः क्रोधस्तद्विघातजन्यः क्रोधस्तत्समुत्थेन तज्जन्येन क्रोधाग्निनावृतः अतएवाप्रीतः प्रभंजनोवायुरिव वेगेन प्रययौ ॥ १३ ॥ तरसा उरुवेगेन पर्यस्यन्क्षिपन्वेगितः सं जातवेगः ॥ १४ ॥ एकपदं एकैकपदं दूरंयथाभवतितथा त्यक्त्वा कार्यवशात् द्रुतं ययौ ॥ १५ ॥